OMAHA.

The Bohemian Weekly

"POKROK ZAPADU"

"PROGRESS OF THE WEST"

is a good and cheap advertising medium for the City of Omaha's businessmen, there being in Omaha over 100 families of the Bohemian Nationality reading it.

RATES OF ADVERTISING.

Local Notices 20cts per line, by the month 10 cts. Single insertion not less than 40cts.

Standing advertisements

one square yearly		$12.00
" " 6 month		$ 7.00
" " 3 "		$ 4.00
" " 1 "		$ 1.50

Larger spaces by special contract.

☞ Business cards $15.00 a year.

Jízda drah v Omaha.

DO OMAHA. Z OMAHA.

UNION PACIFIC.

Daily Express	3:00 odp.	11:30 rano
Daily Mixed	9:30 r	5:00 odp.
Daily Freight	6:45 odp.	5:00 rano
"	3:30 "	6:45 "

DRÁHA BURLINGTONSKÁ.

Express	10:00 rano	3:15 odp
Mail*	10:40 odp	5:10 rano

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC.

Mail	*10:40 odp	*5:30 rano
Express	10:00 rano	3:15 odp

CHICAGO & NORTHWESTERN.

Mail	*10:40 odp	*5:10 rano
Express	10:00 rano	3:15 odd.

KANSAS CITY, ST. JOE & C. BL.

Morning Express	10:00 rano	5:30 Odp
Evening Express	6:40 odp	2:50 odp

OMAHA N. WEST. & SIOUX CITY & PACIFIC.

Mail Express	*2:15 odp	*8:15 rano

* Vyjma neděle,

POŠTOVNÍ HODINY.

Psaní přijímají se denně:

Pro západ	do 11 hodin rano.
Pro východ	do 4.30 odp.
Pro jih	do 4.30 odp.
"	do 10 hod. odp.
Pro sever	do 7.45 rano.

V neděli otevírá se pošta od 12 do 1 odp.

Psaní přicházi denně

Ze západu	2.20 odp.
Z východu	11.00 rano
jihu	3.00 odp.
"	7.00 "
Ze severu	2.50 "

C. E. Yost, poštmistr.

OBCHODNI PŘEHLED.

POKROK ZAPADU

Týdenník politický, použitý a zábavný, vychází každé úterý v Omaha, Nebr. Předplatné jeho $2.20 ročně, $1.10 šestině, 60ct. čtvrtině, a poštovní zasílkou.

Tiskarna a redakce nalezá se na Farnham ul. č. 138, mezi 9. a 10.

☞ Adresa jest:

„Pokrok Západu",
OMAHA, NEB.

TÝDENNÍK

OMAHA WEEKLY BEE

vychazi ve středu, a stojí $1.60 na rok.

THE OMAHA DAILY BEE.

Denní list, redigovaný a vydávaný od

E. Rosewatra,

největší a nejlepší list v Nebrasce, stojí jen $5 00 na rok, — 15 ctů. na týden

POKROK ZAPADU

("PROGRESS OF THE WEST".)

A Bohemian Weekly.

Office: 138 Farnham Str.

The "*Pokrok Zapadu*" is the only Bohemian paper in the State. It circulates in every city and county, and business men will find in it an excellent advertising medium.

RATES OF ADVERTISING:

One Square Yearly	$12.00
" " 6 Months	7.00
" " 3 "	4.00
" " 1 Month	1.50

☞ *Larger spaces by special contract.*

Český hostinec,

němž přichozi nalezmou vlasteneckého přivítání a obsloužení, drží

VÁCLAV KUČERA,

na 13. ulici, v předměstí zvaném "Praha".

OMAHA, NEB.

Ptejte se na "BOHEMIAN HALL".

Česká chutná strava, výborné pivo, lihoviny a doutníky.

Přízni krajanů odporučuje se s úctou

V. KUČERA.

33-)

Franty Pivoňky

NOVY HOSTINEC ČESKÝ

V OMAHA, NEB.,

vedle nádraží dva bloky od nového vystěhovaleckého domu,

☞ *roh 7. a Johnson ulice*

Krajani budou obsloužení vždycky nejlepší jídli pokrmy, nápoji a doutníky všeho druhu.

PORADU stran pozemků a krajin podá ochot šestinský z vlastní zkušenosti. (0)4

Dobrý kovář, který vyhoví též dobře potřebám zámečnickým a plechařským, přeje si věděti, nasleduje-li by v některé osadě české v Nebrasce dobrého místa. Kdo by mohl mu poraditi, ať laskavě píše pod adresou

JOS. TICHÝ,
Jordan, Sand Creek, Minn.

Čechové v Saline Co. !

Chcete-li dobré zboží v oboru

☞ SEDLÁŘSKÉM, ☜

kupujte od

Ig. F. Steidl,

v Crete, na Main Avenue proti českému kováři.

Zde naleznete největší zásobu, nejlepší výběr, nejsolidnější práci, nejtrvanlivější zboží a nejlevnější ceny. Zvláštním pozornost se věnuje. Za všechno zboží i práci se ruší, přijďte a přesvědčte se že učiníte dobře, budete-li kupovati od českého sedlaře. (624)

Nenech vypadávati si vlasy, když to můžeš zameziti užíváním Hall's Vegetable Sicilian Hair Renewer.

Do Fremont, Neb., a okolí!

Nákladný otevřel ve Fremont přímo naproti

SALON,

roh ulic Broad & Čtvrté,

a zve všecky rodáky ve vlasti, by jej se svou návštěvou. Obsluha co nejsolidnější, pivo jako mast! S úctou

(31) Jos. Wimmer.

FARMERS' HOME.

český

HOSTINEC

u *Petra Banka.*

v Schuyler Colfax County Neb.

Cestujícím ryze českým, že má všeho druhu co by nejlepší zásobu, 7 doutníky za to nejlepší co se vůbec najde v Omaze, je jako nejlepší pivo. Na to nejlepší pivo a Omaze, je jako nejlepší pivo. Na to nejlepší pivo a Omaze, je jako nejlepší pivo.

NA SHLEDANÍ! PETER BANEK.

DOPISY.

WEST POINT NEB.
27. července 1875.

Milý Pokroku Západu: Sdělju ti, že náš spolek "Čechův Západ," ještě žije, a doufám že se dočká dlouhého věku, on již přestál šťastně horečku, která s ním strašně třásla, a jak obyčejně bývá, že po nemoci se opět síly vrací, a on k novému životu sevrací. Počet náš jest dosud malý, ale doufáme že dále, zvolna sice, ale jistě poroste. Spolek náš jest přístupný každému dobrou pověst majícímu Čechu. Pročež Čechové v Cuming Co., podejte nám své pravice a postavte se s námi do řady, a pracujte s námi bychom byli jeden za všecky a všickni za jednoho, a dokažme že se nestydíme za svůj národ, za svůj jazyk, a že jsme hodni slouti syny našich slavných předků.

Náš spolek se nemůže honositi nějakou nádhernou siní, aniž byl sto pořádati velké slavnosti, ačkoli jest nás málo přece jsme to přivedli tak daleko, že můžeme vyučovat naší mládež; a myslíme že škola jest mnohem prospěšnější pro národ, než cokoli jiného, neb jen škola jest to, která povyšuje člověka na vyšší stupeň dokonalosti, mravnosti a lidskosti; kdyby u nás bylo více škol, bylo by potřeby méně káznic. Při naší škole si zasloužil nejvíce zásluh p. F. Pospíšil, neb se obětoval sám vyučovat bezplatně, a chce opět začíti učit, jak bude po žních, což teprv později oznámí, začež mu Spolek tuto jednohlasně vzdává díky, a volá mu srdečné "na zdar!"

Ve schůzi držané dne 25. t. m. byli zvoleni na příštích šest měsíců následující pánové za úřadníky: F. Pospíšil předseda, Jos. Malý místopředseda, V Malý tajemník, Jan Čejka pokladník, Jos. Pospíšil knihovník.

Správní Výbor.
Ant. Vostrel, Anton Psota, Frant. Vala.

Ve jmenu Spolku
V Malý, tajemník.

FORT RANDALL D. T.
23. července 1875.

Milý Pokroku!

Můj reporter mně ještě neposlal žádných zpráv stranu Černých Hor ale očekávám na druhý měsíc, kdežto se dozvím ústně a pravdivě.

Byl jsem minulý týden ve Fort Randall s bramborama a prodával jsem bušl za 75c. takhle co jsem viděl, vypadá to jako malé městečko zrovna jsem se při tom také súčastnil, když tam přišlo zase 150 mužů rekrutů.

Viděl jsem také tu novou síni Odd Fellows, a potom tam staví také kostel, dostali prý od vlády tisíc dollarů příspěvků; lehko dávat, když to jde z kapes občanů. Už by to měli udělati ti páni úplně, kde jest kostel aby tam také dovolili asi šest kantýnů; pak postavili klášter milosrdných sester, aby ti chudáci vojáčkové také něco užili.—Počasí jest výborné, žně nebudeme míti žádné, kobylky nám nechaly velkou trávu na prériích od lonska. Takhle se nám vede teď dobře, Indiáni nám teď přejou tichý spánek.

V. Chvosta.

Od STEAM-MILL-CREEKU v Texas.

Ct. Pane redaktore!

Pokud vím, přicházíte z Hostomic v Čechách, a to budete vědět, že u vás tam asi před 80—100 roky předkové vaši prodali faráře za býka obecního; aspoň to v celém vůkolí se tak tvrdí, a mnohý stařec chtěl na to přísahat. Já to věřím, poněvadž u nás stalo se skoro to samé. Několik vážených občanů zdejších usneslo se, že budou pěstovati na místo nezpečné a bezbožné osvěty osly, kterých máme v Texas pořádku. I prodali a propili učitele a školu a že si zaopatří pro pořádné plemeno potomků pořádného osla. Ale kde ho vzít. Drželi úradu. Jeden myslel nejlacinější že bylo koupiti amerického, jiný ale soudil, americtí osloví že mají krátké uši a moc rozumu, oni že potřebují nějakého evropského s dlouhýma ušima a s malým rozumem. Usnešeno tedy psáti do Evropy, ale na koho? Jeden z nejmoudřejších dal návrh, by se poslala žádost k osvícenému ministeriu do Vídně; druhý opět radil aby se poslala oznámka do církevních novin domácích, a utřev si rukávem nos, pravil: "tak ho jistě dostaneme, a dost". — To dopálilo občana "Pichlavé Klubkó" zvaného. I vyvstal a volal: "ty ty ty sósede, to nende, to moje mutr nebude spokojená, dáme-li to do novin, to to to nám pošlou novináře, a to moje mutr nechce."

Kolik hlav, tolik smyslů. Jedni čehý druhí hot. Konečně prorazil návrh, aby se poslo arcipastýři do Čech, aby ze svého stáda jim nějakého pořádného vybral a poslal, že dobře bude zaplacen. Čím větší osel, tím že víc dají. A pochodili. Slíbili jim jednoho, který v Evropě sice neměl ceny, ale pro Ameriku že se hodí, a sice za fatku— i s cestou za $300 ve zlatě. Občané jásali radostí, sbírali peníze, a netrvalo dlouho, dostali šedesáté prasátko k největšímu svému uspokojení. Teď mají výborného osla, a mají postaráno u svých potomků na dlouhé doby o oslovské plémě, o dlouhé uši a krátký rozum, a to je co si přáli, nebo věří, tím jedině že Ameriku oblaží.

Jsou tu sice lidé, kteří jim to závidí, než většinou rozumnějších jim tu vymoženost srdečně přeje. Já také, vždyť mám dobré lidi rád a jsem vůbec

Přející.

Ze CEDAR RAPIDS Iowa.

Vražda v o. Tama.—Dne 26. t'ce spáchána hanebná vražda od Čecha na Čechu v okr. Tama. V ten den vedl občan Pruška býka přes pozemek jistého Raubíčka cestou, která od dávna veřejnou, a kudy každý bez ptaní jezdil. Když Pruška přišel až k obydlí Raubíčka, tu čekali už tento se sekerou a jeho žena s dlouhým nožem, přepadli jej a ukrutně zavraždili. Až k večeru byl nalezen s hlavou na mast rozbitou a s tělem vezkrz rozpíchaným. Coroner z Tama City byv zavolán, prozkoumal celý případ ten. Vrahové nedali na sobě znáti strachu, nýbrž honosili se ještě svým hrdinsvím. Byli oba odvedeni do okresního žaláře, a až bude soud, sdělím jeho výsledek.

Zde v Cedar Rapids městská rada nařídila, že krávy musí od slunce západu do jeho východu býti zavřiny. Na býky ale nevzpomenula, a ti běhají veřejně. Jeden takový americký býk nedávno při Campmeetingu přepadl děvče v lese, ale nepodařila se mu zhovadilost jeho; sedí teď v žaláři. Několik dní na to jiný podobný chtěl učiniti násilí mladé paní jedné v Park ave. hotelu—dosáhl ale jen toho, co ten první.

S úctou Fr. D.

Císař Vilím a jeho dvůr.

(Dokončení.)

Po Americe kolují rozličné spisy, v nichž chválí se Bismark co druhý Lutr, a Vilím co pevná skála, na níž církev Kristova jest vystavena. Tak aspoň protestanté se honosí. A přece tento protestanský svatý není o nic lepší, nežli katoličtí potentáti, kteří válí se v rozpustilostech a neřádech, jak víme o k. p. o vlašském Viktoru Emanuelu, o rakouském Frantu Josefovi, o vyhnané španělské Isabelle, atd. Zajisté by církevníci katoličtí i protestanští lépe sdělali, kdyby se nestavěli stále na stranu potentátě, neb ti církev každou svým živobytím uvedou v pohanění a v posměch. Představte si jen Alberta Edwarda prince anglického co hlavu církve — bude to srovnalost: takový úřad a takový neplechář! Co divu, že právě zkrze ty mocné potentáty a zastánce církve, a jich soukromný život lid ponenáhlu nehledí, že církve jsou jen pastě a výdělkářské ústavy, a že se jich straní, a za ně se stydí, chce-li jen poněkud platiti za moudrého.

V Berlíně nalezá se zábavné místo jedno podobné pařížské Jardin Mabille, a zove se Orfeum. Tu schází se nejbohatší třídy společnosti a slaví tu ty nejprostopášnější orgie, jakých si jen nejprohnanější hanebník může vymysliti. Pohledy na to řádění jsou bestiální, a nižádný poněkud citelný člověk nevydrží pohlížeti na tu špínu, sprostotu a zhovadilost, s jakou se zde užívá smyslných rozkoší. A v tomto doupěti pět dní v týdnu shromažďují se členové císařské rodiny, účastníci se v reji nejbujnějším. Policie už kolikráte byla by nucena bývala zakročiti tu, kdyby přítomnost některého prince neb jiného člena císařské rodiny nebyla zabránila jí dělati povyk. A v den sedmý v neděli ukazují se pak ti hanebníci ve svých měkkých sedadlech po kostelích a modlitebnách, jako by chtěli pánu bohu nohy ukousat. Jen jedno se hodí k druhému.

Vůbec mluví se o princi Bedřichu a Bedřichu Karlu jako o velkých generálech a vojevůdcích. Jejich jména byla vždy podepsána pod válečnými zprávami z bojiště, jako by oni byli ředitelí a vůdci. To však není pravda. Kdyby německé armády byly přenechány bývaly vůdcovství princů těch, byl by výsledek války dopadl zcela jinako. Oni nikdy neveleli ani jedinému hnutí — jediný Moltke a jeho štáb vymyelili a provedli všecky plány, a nesvěřili princům prázdné dohlídky, jedině dovolili jim býti přítomnu a zasílati telegramy se svými podpisy. Neb princové byli tu pouze pro oko, aby totiž lid vůbec musel domnívati se a věřiti, že zdařilý výsledek války závisí jedině na královských účastnách jich, na tom pomazaném plemenu. A tak to jde ve všech odborech vlády; některý královský nicema slujo zodpovědným předsedou a hlavou odboru toho, kdežto práci veškerou konají někteří schopní úředníci, jichž jména ani nepřijdou do veřejnosti. Bismark, Moltke a král Saský jediní jsou výminkami, neb ony ti mají schopnosti vojenských a nadání vůdčího, a přece všecko se tak zařídí, aby lid myslel, kdo ví jakých služeb konají princové národu.

Po ukončené válce minulé všichni princové od nejstaršího k nejmladšímu obdrželi značné dary, Bedřich Vilím a Bedřich Karel byli jmenovány maršály císařství, a obdržely značné podíly z náhrady francouzské, kdežto důstojníci a praví vítězové postoupili nějaký stupeň v hodnosti a obdrželi nějaký ten řád neb křížek. Jen Moltke, Marteuffel a Bismark dostali něco, Bismark obdržel titul knížete a půl miliónu tolarů, Moltke tolary bez titulu.

Dva kluci Bismárkovi jsou snad ti nejrozpustilejší prostopášníci u dvora. Starší hrabě Herbert natropil tolik neplech, že by v jiné zemi ani nesměl se opovážiť přijít do pořádné společnosti; a mladší hrabě Jan velmi hrubý a sprostý, jest pobuda a lotr druhu nejsprostšího. Táta jejich neustále má co dělati, aby rozličné osoby a kruhy udržoval v míře, aby jeho syny nevyhodily ze sebe. Staršího chtěl oženiti z jistou hraběnkou krásnou a bohatou, ale její otec nechce tomu dovoliti. O souhlas deery nikdo se neprosí, ta by se podvolití musila.

Zprávy tyto všecky pochodí od nestranného amerického zkoumatele, a zakládají se co možno nejpřesněji na pravdě a skutečnosti, tak že obrázek tuto podaný jest pravdivým ale jen slabým odstínem šlechetnosti, bohabojnosti a ctnosti německého dvora císařského v Berlíně.

Velké srdce!

NÁČRTEK Z DENIKU JEDNÉ STARÉ DÁMY.

(Pro „P. Z." překlada Fl. RAZNY.)

„...V mém dlouholetém pestře prožitém životě neviděla jsem tak krásné, roztomilé děcko, jako to jemné, slabounké stvoření, které mně jednoho červencového jitra roku 18.. můj drahý jediný bratr v náruč položil a prosebně se tázal:

Chceš býti Constancie matkou Marii? Mojí Lucie již není, jest mrtva!"

Jeho hlas byl pevný, když těch několik slov promluvil, ale pozorovala jsem, že jeho silné srdce se chvěje v úzkostném napnutí, očekávajíc svůdného vyříknutí z úst mých.....slze zastřely můj zrak, když jsem o smrti té jemné, bledé krásky uslyšela, kterou jsem tak v krátké době upřímně sestersky milovat se naučila; já přijmula to dítě a bratr musel z pohledu mého seznati, že s radostí beru na sebe ty svaté mateřské povinosti.

Ale netrvala to jen několik měsíců, a má malá svěřenka stala se docela sirotkem a já s tímto malým robátkem zůstala samotna v tom krásném, velkém domě, který můj ubohý bratr vystavěl, by v největším štěstí se kochajo—svůj jediný poklad, svoji zbožnovanou Lucii co panovnici a velitelku do něho uvedl.

Dítě se vyvinovalo pod mým dohledem a ošetřováním k nevídané kráse, bohatá na poměrných a statcích, bohatá na schopnostech a ušlechtilé mysli, byla a zůstala přece jen ubohé, slabé stvoření, dědictví to její nebožky matky; její příjemná soustava těla činila ji, ač nebyla nikdy skutečně nemocná, potřebnou mé stále péče.—A jak jsme se společně milovaly!—Samojediné v tomto velkém domě s tou velkou, rozsáhlou, krásnou zahradou a rybníkem—a přece jsme se necítily osamotnělé a opuštěné. Ona byla má pýcha, má vše, a ona považovala mně za přítelkyni, společnici, učitelku a matku...ubohá Constancie!

Tak jsme prožily několik let po sobě v naší milé domácnosti, až jednoho dne mé milované dítě mně vyznání učinilo, že třetí osoba se mezi nás vtlačila.

Ale on mně jí nechtěl uloupiti, jen díl míti na její a mojí lásce, a z lásky k ní, pro kterou bych, yše byla učinila, přijala jsem jej—kterému se sadala — radostně za budoucího synovce.—

A vskutku mohla jsem hrdá býti na něho, neb lepšího jsem nemohla pro milovanou Constancii si přáti a vynajíti. V jeho přímém, krásném obličeji zrcadlila se pravdivost a možnost, z jeho velkých očí mluvila láska, věrnost a upřímnost, jeho silný ale přece lahodný hlas rozchvíval srdce, jeho souměrná, pohyblivá, štíhlá postava, síla mládosti, vše to mně nechávalo poznávati, že Constancie dobře volila a že podporu pro celý život míti bude.

A jak jej má dítě zcelé své duše vroucně milovalo!— Když se na jeho silné rámě podpírala a on tak něžně a starostlivě její kolísavé kroky řídil, tu jsem cítila veškerou starost mizeti, vidouc má drahé dítě v dobrých rukou!—

Můj budoucí synovec, Vlastimil Krasnodolský, byl jediný syn starého přítele, váženého a bohatého to muže v našem v nejbližším sousedstvu, který k spojení těchto dvou se milujících srdcí radostně své svolení dal, jen že Vlastimil—který nyní svá lékařská studia dokončil, a chvalitebně si svůj doktorský diplom vydobyl před tímto spojením, měl svůj vlastní domov si zařídit, by samostatně ve světě na svých vlastních mohou státi mohl a od žádného odvislým nebyl.

Milující se museli prozatím rozejíti — Vlastimil odcestoval do jednoho zkvétajícího městečka by si lékařskou praxi vydobyl.

Dvě dlouhá leta uplynula — Constance dosáhla plnoletosti. Poručník, advokáti a úřadníci přišli, všelijaké papíry a listiny byly rozložené a prozkoumané a konečně doručili jí úplnou moc, kterého ona samostatnou dědičkou a paní tak značného jmění po zemřelém otci se stala.

Ten samý den zemřel náhle pan Krasnodolský a Vlastimil byt telegrafem povolán.

Já znala naděje Constancie a sdílela jsem je s ní.—Otcova smrt učinila Vlastimila samostatného a nyní mohl doma zůstati a "naši" láskyplnou nevěstu k oltáři vésti.....

Bylo to na večer po pohřbu Krásnodolského. My seděly v pokoji u okna a naslouchaly skučení větru a padání deště do oken—tu slyšely jsme povědomý kročej—prudké trhnutí na zvonec—a s chvatným krokem vstoupil Vlastimil do pokoje. Byly jsme na to připraveny, jej smutného, sklíčeného viděti, neb miloval vroucně otce svého, ale při pohledu, který se nám objevil, zůstala nám krev v žilách státi. Nikdy před a potom neviděla jsem v tváři člověka tak strašnou zoufalost naznačenou.

V okamžiku byla Constancie na jeho straně, chopíc jej za ruce a třesoucím hlasem zvolala:

"Drahý Vlastimile, co ti schází? Ty jsi churav!"

Jeho pysky se třásly; on jí přivinul prudce na svá prsa, upřel v horoucí lásce své zraky na její ubledlý obličej—pak vedl ji až ke mně, položil jí do mých rukou a promluvil srdceloamným hlasem:

"Zde, tето Marie: vezmete vy ji—já musím se jí odříci!"

"Co!!! Jí, mého dítěte, mého anděla se odříci—?"

"Ano, tisíckáte ano!—O, jak ji vroucně miluji."—Jeho hlas vypukl v silné vzlíkání, ale v okamžiku se zpamatoval a zvolal v přetržených sadách:

"Já jsem nešťastník—poslyšte mojí záležitost. — Když dnes odpůldne zavřel mého — — pana Krásnodolského otevřina a přečtěna byla, vynašlo se, že on jen něco málo peněz v hotovosti odkázal mně. Jeho celé bohatství, veškeré statky připadly jeho synovci: "zákonitému dědici—"

"Jak? Jeho syn jest přece zákonitý dědic!" zvolala jsem.

"Ano, ale já nejsem jeho syn!"

"Vy, že nejste jeho syn?"

"Až do dnešního dne neměl jsem ani poněti, že jsem neměl právo, jeho — kterého věčně žehnati budu — otcem nazývati.—On k poslední vůli položil spis, kde vypravuje, jak jedné moci před 25 lety k jedné neznámé ženě povolán byl, která jej jako bohatého a dobrotivého muže slyšela jmenovati; jejím posledním povzdechem jej zapřísahla, jejího dítěte se ujmouti, a on bůh jej žehnej!- on přijal toto dítě a zachoval je. To—to je vše!—Toto dítě byl jsem já!—Já nevím, čí jsem a co jsem;— bezeměna, chudý, opuštěný — přišel jsem, Constance, milenko má ti říci: že jsi svobodná!"

Mé dítě naslouchalo řeči jejího miláčka bez dechu a tiše.

Pojednou pozvedla se z pohovky, nebeský úsměv ozařoval její obličej, a s výkřikem překypující lásky a nevýslovné radosti vrhla se do jeho náruží, kdežto já se zarosenýma obličejem a povzdechem jsem se tiše vzdálila.—

Druhého dne na to opustil nás Vlastimil, by se na své předělé místo odebral. On si chtěl dříve počestné a znamenité postavení a jistou samostatnost vydobyti, nežli by přijmul dar tohoto šlechetného srdce. My jsme jej pro toto jednání musely dvojnásobně etíti a milovati, an se prozatím všeho odřekl, by na něho nepadlo podezření, že si chtěl bohatou dědičku uloviti.

V první čas docházely dopisy častě a pravidelně— my jsme byly přešťastny. Vše šlo znamenitě, a brzo ano velmi brzo mohl Vlastimil milovanou ženušku do svého domu uvésti.

Tu najednou nastaly větší mezery v dopisování a naposled nepřišla na naše dopisy plných 6 měsíců žádná odpověď. — Tu jednoho červencového jitra obdrželi jsme dopis cizou rukou psaný;—Constance se zachvěla — a ne byla mocna jej otevříti.

"Snad není mrtev?!" šeptal můj drahoušek uděšen.

"O není, o díky bohu! — dopis jest jeho rukou podepsán."

"Čti, matko čti!"

Já čtla následovně:

B., 30. června 18..

Rukou mého přítele, drahá Constancie, musím ti zděliti, co jsem více měsíců vytrpěl. Nyní veškerá naděje zmizela, a já musím na jediný poklad, který jest mně v životě nejdražší, na tebe má milenko zapomenoti, tebe můj anděli se odříci.—Já jsem celepl, Constancie.—Nezhojitelně celepl! Až do nynějška jsem doufal, že ten stín, který každodenně hustěji oči mé zastiňoval, přejde a já se prohlédnu, zase žíti moci budou—ale marná naděje!—Já nyní znám ten strašný osud—!..... Nyní jest po všem!—Já jsem bojoval a trpěl velice—bůh tě žehnej a nech tě po boku řádného muže šťastnou býti!

S bohem! Vlastimil.

Co v srdci mého miláčka se dělo, když já těchto několik řádků přečítala, nemoha uhodnouti. Když jsem dokončila, vzala tiše dopis z mých rukou, složila jej a uschovala na svá ňádra.

"Kdy můžeme odcestovat, tetičko?" ptala se pak jednoduše.

"Ty chceš k němu!"

"Dojista!—Nebohý Vlastimil! Dvě hodiny později byly jsme na cestě k B. Druhý den ráno přibyly jsme do B. a najaly pokojík v jedinčm hostinci v městečku. — Poptaly jsme se na dům doktora Krasnodolského, který jsme v braku našly. Dvéře do domu byly otevřené—a nepozorovaně a tiše jsme vstoupily.

Vlastimil seděl u psacího stolku, arch papíru před ním, a třesoucími prsty cvičil se na něj jméno své milenky "Constancie" malovati.

Já zůstala se třesoucí a plačící u dveří státi, kdežto mé dítě třesť k němu přistoupilo a chvilku se naň dívalo. Pak vzala mu jemně z ruky péro a poklekla po jeho straně. On zůstal tiše sedět—ale pojednou zvolal hlasem srdcelomným, prozrazujícím největší bol a blaženost v útrubách jeho!

"Constancie! Anděli! Milenko má!"

"Ano, můj Vlastimile! Milenče můj! Jak mohl jsi mně taký dopis psáti?!—Opustil by jsi mně, kdybych já tak přenešťastná byla?"

"O, drahá Constancie"—šeptal slepec s blaženým úsměvem.

Osm dní po tomto shledání, byly sňatek spojení a ve třech dnech jsme se navrátili do našeho krásného prostranného domu.

Caustincie plnila šlechetnou úlohu: býti vodítkou a podporou slepého svého muže, vždy s radostí.

Od toho doby uplynulo mnoho, mnoho let; já jsem viděla v životě mnoho, ale nikdy jsem neviděla tak šťastný párek, jako toho bezpomocí silného muže a tu jemnou ženušku s tím velkým srdcem.

Nová ústava státu Nebraska.

(Pokračuje se.)

ROZLIČNÉ KORPORACE.

1) Žádná korporace nebudiž utvořena zvláštním zákonem ani její chartec prodloužen, změněn neb opraven, kromě těch pro dobročinné, vzdělávací, trestací neb polepšovací účely, které mají býti a ostati pod ochranou a správou státní; leč zákonodárství má ustanovit všeobecné zákony pro organisování všech korporací od toho času budovaných. Všecky hlavní zákony utvořené dle tohoto oddělení mohou býti předělány od času k času, neb odvolány.

2) Nižádný obecný zákon nemá být přijat zákonodárstvem, jenž by dával právo na vystavění a užívání pouličné dráhy v některém městě, townu neb inkorporované obci bez předcházejícího vyžádání souhlasu většiny voličů v něm.

3) Všecky korporace mohou žalovati a žalovánu býti v takových případech, jako přirozené osoby.

4) Kdykoliv nastane některý požadavek proti korporacím a akciovým společnostem, má se nejprvé ujistiti určitý obnos správné dlužný, a když se bylo společenské jmění vyčerpalo, původní podílníci jeho mají býti osobně podrobení k splacení jich nesplaceného upsání, a dluh na nesplacené upsání má tížiti majitele akcií.

5) Zákonodárstvo má zákonem ustanoviti, že při všech volbách ředitelů neb správců inkorporovaných společností, každý akcionář má právo hlasovati osobně nebo zákrze zástupce za tolik akcií, kolik jich vlastní, pro tolik osob, kolik se volí ředitelů aneb správců, aneb že může shrnouti jmenovaně akcie, a dáti jednomu čekanci tolik hlasů, co by dal počet ředitelů násobený počtem akcií jeho, aneb rozděliti je dle jiže zásady mezi více čekanců, jak za dobré uzná; a tací ředitelé nebo správcové nemají býti zvoleni jiným způsobem.

6) Veškeré stávající chartery neb úděly zvláštních a výhradních výsad, pod nimiž by se nebyla vykonala organisace, aneb které by nebyly v platnosti během šedesáti dnů po přijetí této ústavy, nemají potom míti ani platnosti ani významu nižádného.

7) Každý akcionář ve společnosti neb ústavu bankovním, budiž osobně zodpovědným a povinným ústavu toho věřitelům nad i přes obnos akcií v jeho držení, až k obnosu rovnajícímu se jeho dotyčnému podílu neb akciím nám držaným, za všecky povinnosti učiněné, pokud on zůstává akcionářem; a všecky bankovní korporace mají uveřejňovati čtvrtletní zprávy a údaje pod přísahou o svých příjmech a povinnostech.

ČLÁNEK XII.

ZADLUŽENÍ STÁTU, OKRESU A OBCE.

1) Stát může, aby předešel těžkostem schodkům neb úpadkům v důchodech, učiniti dluhy, které nesmí nikdy přesahovati souhrnem jedno sto tisíc dolarů; a nižádné větší zadlužení nemá se učiniti, leda za účelem odvrácení útoku, potlačení vzbouření neb hájení státu ve válce, a má býti učiněno opatření o placení ročních úroků, vypadajících ukládáním daní k tomu cíli, neb z jiných pramenů důchodních, kterýžto zákon o placení úroků těch takovou daní jest neodvolatelným, pokud dluh tento není splacen.

2) Nižádné město, okres, township, precinkt, obec neb jiný pododdíl státu nesmí nikdy činiti dary železničné společnosti, neb jinou práci pro zevnější opravu, leda by návrh k učinění toho byl napřed předložen zákonitým volitelům oddílu toho, ku odhlasování podlé zákona: PŘEDPOKLÁDAJE, že takové dary některého okresu s dary takových pododdílů soukromem nemají přesahovati deset na sto odhadnuté hodnoty takového okresu: PŘEDPOKLÁDAJE DÁLE, že kterékoli město neb okres může většinou dvou třetin hlasů zvýšiti takové zadlužení o pět nimo onoch deset se sta, a nižádné úpisy neb znaky zadlužení takto vykonaného nemají míti platnosti, leda by měly na sobě doosvědčení přivětivé, podepsané tajemníkem a auditorem státu, jež má dokázati, že byly vydány podlé zákona.

3) Úvěr státu nikdy nemá býti dáván neb půjčován na pomoc některé osobnosti, spolku neb korporace.

ČLÁNEK XIII.

MILICE.

1) Zákonodárstvo ustanoviti, které osoby mají tvořiti milici státní, a učiniti opatření o její organisaci a cvičení.

ČLÁNEK XIV.

ROZLIČNÁ USTANOVENÍ.

1) Výkonní a soudní úřadníci a členové zákonodárstva, pevě nežli by nastoupili své úřadní povinnosti, mají učiniti a podepsati následující přísahu nebo stvrzení: "Slavně přísahám (neb stvrzuji) že chci udržovati ústavu Soustátí a ústavu státu Nebraska, a chci věrně plniti povinnosti ..... podlé nejlepších mých sil, a že při volbě, při níž jsem byl zvolen ku vyplnění tohoto úřadu nečinil jsem nižádného nezákonného nátisku na hlas voliče kteréhokoliv, a nepřijal jsem a nechci přijmouti přímo či nepřímo nižádných peněz neb jiných cenných věcí od kterékoliv společnosti, korporace neb osoby, aniž nějaký slib úřadu za kterýkoli výkon úřadní neb vliv (za jakýkoli hlas, který bych mohl dáti neb podržeti kterémukoli návrhu rozhodnutí neb věnování)",

Každý takový úřadník neb člen zákonodárstva, který by zdráhal se učiniti přísahu tuto předepsanou, ztratil svůj úřad, a kterákoli osoba usvědčena že by křivě takto přísahala, neb že by porušila řečenou svou přísahu, ztratil svůj úřad, a má po té být neschopnou ku držení jakéhokoli úřadu výnosného neb důvěrného ve státu, pokud by nebylo jí navráceno občanských práv.

2) Kterékoliv osoba, jež by spronevěřila se co vyběrší neb ochrance obecních peněz neb majetku, nemá býti volitelnou do úřadu důvěry neb výnosu pod ústavou neb zákony tohoto státu; aniž smí kterákoliv osoba, usvědčena ze spronevěření, býti volitelnou do úřadu, pokud jí nebyla vrácena občanská práva.

3) Opilství budiž příčinou veřejné obžaloby a sesazení s úřadu.

ČLÁNEK XV.

DODATKY.

1) Obě větve zákonodárstva mohou navrhovat dodatky k této ústavě, a budou-li tyto přijaty třemi pětinami členů zvolených do obou domů, tyto navržené dodatky mají se zanésti do zápisků s ano i s ne, uveřejněny nejméně jednou týdně v nejméně jednom listu každého okresu, kde noviny nějaké se vydávají, po tři měsíce bezprostředně předcházející nejbližší volbu senátorů a zástupců, při které volbě tyto mají býti předloženy voličům ku přijetí neb zamítnutí, a kdyby většina voličů hlasujících při těchto volbách přijala tyto dodatky, mají se státi částkou ústavy této. Kdyby více nežli jeden dodatek byli předloženy při téže volbě, mají býti předloženy tak, aby [illegible] volitelé hlasovali o každém dodatku zvlášť.

2) Kdyby tři pětiny zvolených členů do obou větví zákonodárstva uznaly za potřebné svolati sjezd ku přehlednutí, doplnění aneb změnění této ústavy, což odporuší voličům odhlasování při nejbližší volbě členů zákonodárstva buď pro neb proti sjezdu, a když by většina hlasujících při té volbě hlasovala pro sjezd, má zákonodárstvo při nejbližším zasedání svým postarati se zákonem o svolání jeho. Sjezd ten má sestávati z tolika členů, kolik jich má dům zástupců, kteří mají býti zvoleni touže cestou, a mají sejíti se během tří měsíců po svém zvolení za nadšeným účelem. Nižádná oprava neb změna ústavy této nemůže vejíti v platnost, pokud by nebyla předložena voličům států, a přijata většinou hlasující pro neb proti ní.

OZNÁMENÍ.

1) Aby žádné neshody nemohly povstati z oprav a změn učiněných v ústavě tohoto státu, a k přivedení té mezi v platnost, jest tímto nařízeno a prohlášeno, že všecky zákony vyjednané, mající přijíti v platnost po tomto, a všecky zákony v platnosti v čase potvrzení této ústavy, neodporující jí, a všecka práva, jednání, stihání, požadavky a smlouvy tohoto státu, jednotlivců neb korporalních těles, mají potrvati tak opravdivě a pevně, jako kdyby ústava tato nebyla ani potvrzena.

2) Všecky pokuty, daně, trosty a zbavení náležející státu Nebraska a neb lidu jeho, pod vynášející ústavou a zákony, budiž povolány lidu státu Nebraska touto ústavou.

3) Pomanalosti, úpisy, závazky a všecky jiné listiny předevzaté neb vyšlavené před ustanovením této ústavy lidu státu Nebraska,

některému státnímu neb okresnímu úřadníku, neb veřejnému sboru, mají ostat závazné a pevné, a práva a povinnosti na těch založených mají trvati; a všecky zločiny a přestupky mají býti souzeny a potrestány tak, jakoby žádná změna v ústavě státu Nebraska se nebyla stala.

4) Všecky stávající soudy které nejsou v této ústavě vyznačeny, a o nichž ž